



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Metrica Paraphrasis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

*Aeternis
rationibus
vivent; ni-
hil nocet
hac mundi
perturba-
tio.*

stras ultra mortalitatis huius terminos euocaret, & ad vitam aeternis rationibus instituendam hortaretur; ad quemuis impij felicitis, boni infelicitis, occursum mens nostra collabasceret, praesertim cum ne iam quidem factis aestuantium cogitationum fluctus euadat, nisi quantocyus ad portum, quem proximo versu pandit Ecclesiastes, vela conuertat.

S E C T I O O C T A V A.

E C C L E S I A S T E S.

VERSUS 15. Laudavi igitur iactitiam quod non esset homini bonum sub Sole, nisi quod comederet & biberet, atque gauderet: & hoc solum secum auferret de labore suo in diebus vitae suae, quos dedit ei Deus sub Sole.

M E T R I C A P A R A P H R A S I S.

PROCUL hinc odora naris

Stolida sagacitatis,

Vinamus, atque edamus

Sereniore fronte,

Sereniore mente.

Quid enim profana turba

Sacratioris aula,

Secretioris urnae

Decreta iniquiores

Ad calculos vocamus?

Quae sanxit aula caeli,

Quid terra ruminatur?

Procul

Procul hinc odora naris
 Stolidæ sagacitatis :
 Vivamus, atque edamus.
 Procul hinc procul faceffant
 Planctusque lacrymæque,
 Luctusque, & impeditæ
 Suspiriis que crebris
 Singultibus que Voces,
 Nihil que profutura
 Querentibus querele.
 Curas procul voraces
 In Caspias procellas
 Zephyri ferant volucres.
 Vivamus, atque edamus
 Animo solutiore,
 Vultu que amœniore,
 Dryadum que per recessus,
 Nemoris que delicati
 Per frondeos Penates,
 Vbi quercus hospitalis
 Ramosa tecta pandit :
 Vbi sibilo tepenti
 Zephyri comis adulant,
 Loquacibus que nidis
 Pandionis volucris
 Liquidum melos fritinnit ;
 Aut herbido tapete
 Triclinium paremus,
 Vbi prata vere primo
 Salientibus scatebris,
 Trepidantibus que riuis,
 Vitreos bibunt liquores :

Eccc 3

Vbi

Ubi culta per cuncta
 Soboles amœna veris,
 Rosæque, liliumque,
 Croci que, calthulaque,
 Sitientibus labellis,
 Et hiantibus labellis
 Rorem hauriunt & auram.
 Hic cœva purpurascens
 Amabilis Veseni,
 Hic profluant Falernis
 Elisa vina pralis,
 Quæis naufragentur imo
 Curæ obruta profundo.
 Hic mensa delicatis
 Opibus referta ruris,
 Et ferculis inemptis,
 Saliaribus deorum
 Cœnis superba litem
 Moueat beatitatis.
 Hic dormiente curâ,
 Et pruriente orexi,
 Viuamus atque edamus.
 Hic segreges canoris
 Animemus æra plectris:
 Hic munerum soluti
 Risus sereniores
 Captemus, & lepores,
 Innoxios lepores;
 Interque blandiorum
 Fomenta gaudiorum
 Viuamus atque edamus.
 Laboris hoc leuamen,

Et unicum leuamen
 Hæc fluxa vita carpit,
 Et fructus hic laboris
 Et unicus laboris,
 Quo nunc datur potiri,
 Dum lampadis diurnæ
 Vitam quadriga carpit,
 Et hora trudit horam,
 Dapibus leuare orem,
 Curaque uellicante
 Sub massico sepultâ,
 Equum bonumque habere
 Quod dia sanxit vrna.
 Procul ergo odora naris
 Stolidæ sagacitatis:
 Viuamus atque edamus.

PROSA EXEGESIS.

NON difficile mihi foret certissimis hinc argumentis
 Dei causam tueri, cuius prouidentia ratio sapien-
 tissima, & iudicia sunt vndequaue iustissima. Sed cum
 insatiabile sit curiosorum cacoëthes, & insana contradi-
 cendi libido; abstinendum potius esse iudico ab arca-
 nâ illâ diuinorum iudiciorum flammâ, cuius stricturas
 tantum ac scintillas quasdam nictantibus oculis deli-
 bare conceditur, ipsam contemplari non permittitur.
 Sed quemadmodum qui in Solem acrius defigit obtu-
 tum, hebetiorem illum refert, magisque caligantem; ita
 mentis omne lumen amittit, qui curiosius eam intendit
 in hoc lumen.

Nemo igitur impudenter à Deo pœnarum præmio-
 rumque rationem exigat: quia nihil magis rationi con-
 senta-

*Iudicia Dei
 non sunt
 curiosè in-
 daganda.*